

hvor Dyrskuet er, og derefter trække den ud paa et Sted, som i de fleste Tilfælde vil have stor Nytte med et Marked. Jeg troer, at mange Foderverter ville finde det høist besværligt, ligesom der ogsaa ved denne Foranstaltning kan fremkomme megen Risiko for Hingsten selv. Jeg kan heller ikke ret indsee nogen Nytte af denne Præsentation ved Dyrskuet, især hvis Landstutmesteren skal have Stemme med ved Dyrskuet, og altsaa skal have Stemme med ved Bedømmelsen af Hingsterne, og det forekommer mig noget forunderligt, hvis han nu kort iforveien har besigtet Hingsten, hvortil han er berettiget efter Lovforslaget, at han saa skal møde paa Dyrskuet, og de andre Medlemmer der maaskee kunde optaae imod ham og erklære, at de fandt, at Hingsten ikke var i forsvarlig Stand, uagtet han maaskee ganske kort iforveien havde erklæret det Modsatte. Det forekommer mig ogsaa, at disse Besigtigelses-commissioner derved faae et Indgreb i Statens Myndighed, som det egentlig ikke er Lovudkastets Hensigt at tillægge. De øvrige Bestemmelser i Lovudkastet gaae egentlig blot ud paa, at de landoekonomiske Foreninger skulle have at bestille med Præmieuddelingen, og i dette Tilfælde faae de tillige at bestille med Statens Hingste. Det forekommer mig saaledes, at denne Bestemmelse helst burde gaae ud, da jeg virkelig ikke kan skjønne, at den vil være til anden Nytte, end at de Folk, der møde paa Dyrskuet, for at more sig, og hvoraf der kommer en heel Deel, staae hele Dagen igjennem og see paa den smukke Hingst.

Formanden: Jeg turde maaskee dog bringe i Erindring, at denne Omtale af de enkelte Paragrapher dog ikke saa ganske er paa sin Plads her ved den første Behandling, naar den ærede Landsþingsmand ikke derpaa vil begrunde Ændringsforslag, som han agter at stille til den 2den Behandling.

Stampe: Det vil jeg egentlig ikke; jeg vilde blot tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed derpaa; men jeg har allerede udtalt, at jeg ikke agter at stille noget Ændringsforslag. Maaskee jeg imidlertid muligt har udtrykt mig for vidtløftigt.

Formanden: Jeg erkjender gjerne, at det kan være vanskeligt, at holde sig til den

principielle Behandling af denne Sag, men jeg vilde dog gjøre opmærksom paa, at Paragraph-Behandlingens hører under den 2den Behandling.

Ordføreren: Det glæder mig meget, at det sagkyndige Medlem, som nylig har udtalt sig, ikke har yttret sig mod de Principer, som ligge til Grund for nærværende Lovforslag. Naar han dog imidlertid har indvendt, at han ikke finder det ganske billigt, at de Amter, hvor der ingen landoekonomiske Foreninger findes, skulle være undtagne fra at kunne erholde noget Tilskud fra Staten, da kan jeg ikke dele denne Anskuelse med ham. Det forekommer mig, at det, som man allermeest har havt at indvende mod Præmiesystemet, det angaaer ikke selve Systemet, men den uheldige Maade, hvorpaa det hidtil her i Landet er blevet bragt i Anvendelse, navnlig under de forskjellige Stutteribestyrrelser, som i de senere Aar ved de Personligheder, de udsendte, istedetfor at de tidligere havde vidst at vække og bevare Interesse for sig her i Landet, gjorde sig — jeg kunde næsten sige — forhædte. Altsaa den eneste Maade, hvorpaa man, efter min For mening, kan anvende Præmiesystemet, naar det skal faae sin sande Betydning, er den, at det, saa at sige, gaaer igjennem folkevalgte Mænd; men jeg veed virkelig ikke, paa hvilken anden Maade dette skulde kunne skee, uden just igjennem de landoekonomiske Foreninger; og jeg troer, at det er et Hovedpunkt, at hvis man vil, at dette Præmiesystem skal blive til praktisk Nytte, maae de Mænd, som komme til at uddele Præmierne, være udvalgte af Folket, nemlig gjennem Landboforeningerne. Vel er det saa, at der er enkelte Amter, hvor der maaskee ikke findes nogen landoekonomisk Forening, og hvor Husdyravlens spiller en mindre god Rolle; men naar den ærede Rigsdagsmand (Stampe) tillige bemærkede, at der kan gives Amter, hvor der er enkelte, som have særdeles Interesse derfor, uden at det dog har været dem muligt at faae en Landboforening istand, saa kan jeg ikke ganske fatte dette; thi er det saa, at der er enkelte, som sole Interesse derfor, hvorfor kunne de da ikke slutte sig sammen og danne en Landboforening? Det er dog det Allernaturligste, at disse pri-